

KURJER POZNAŃSKI

wychodzi dwa razy dziennie

w wydaniu porannym i wydaniu wieczornym. — w niedziele i święta tylko wydanie poranne. — natomiast w dni poświęczone tylko wydanie wieczorne

Odpowiedzialni kierownicy działów: kultury i sztuki Witold Noskowski, gospodarczego i giełdowego dr. Marjan Chelminowski, za wszelkie inne działy odpowiada Edmund Rakowski, wszyscy w Poznaniu

Dyrektor wydawnictwa: Roman Leitgeber

Wydawnictwo Sp. Akc. Drukarnia Polska
w Poznaniu, św. Marcin 70

Redaktor: Bohdan Jarochoowski

Nr. 123

Poznań, środa dnia 16 marca 1932

Rok XXVII

Stan bezrobocia

Warszawa, 15. 3. (PAT). Według danych statystycznych ilość bezrobotnych na terenie całego państwa wynosiła w dniu 12 b. m. 352.868 osób. — Wzrost w stosunku do tygodnia poprzedniego wynosi 3.597 osób.

Demonstracyjny strajk powszechny

Warszawa, 16. 3. (Tel. wł.). — We Lwowie we wtorek wieczorem zecerzy nie przystąpili do pracy, tak że dziś, w środę, nie wyjdą tu dzienniki.

W Krakowie nie przystąpili do pracy zecerzy w „Ilustrowanym Kurjerze Codziennym”, „Naprzódzie” i w „Nowym Dzienniku”. Wyjdą tylko „Głos Narodu” i w zmniejszonym formacie „Czas”.

W Warszawie szereg pism nie ukaże się dzisiaj. Żydowskie pisma nie wyjdą również. Od wtorku popołudnia zarządzone ostre pogotowie policji, a redakcje pism są obłożone posterunkami policyjnymi. Obowiązuje zakaz sprzedaży napojów alkoholowych. Ubiegłej nocy aresztowano 220 komunistów oraz przeprowadzono szereg rewizyj w związkach zawodowych.

Sanacyjny „Dobry Wieczór” utrzymuje, że kolejarze nie podejmą strajku, natomiast urządził demonstracyjne pięćdziesięciominutowe wstrzymanie ruchu kolejowego. (w)

W Poznaniu akcja strajkowa nie wzbudziła żadnego echa. Nie zaznaczył się choćby w najmniejszych rozmiarach jakikolwiek udział tutejszych rzesz pracowniczych w demonstracji.

Podobne wiadomości otrzymujemy z prowincji.

Naczelny komitet do spraw bezrobocia

Warszawa, 16. 3. (Tel. wł.). — Według wszelkiego prawdopodobieństwa, naczelny komitet do spraw bezrobocia, którego działalność wygasa z dn. 1 kwietnia, będzie nadal utrzymany. W związku z tem istnieje tendencja utrzymania także opłat dodatkowych do taryfy pocztowej, telefonicznej i telegraficznej. (w)

Kredyt dla cukrownictwa

Warszawa, 16. 3. (Tel. wł.). — Bank Gospodarstwa Krajowego udzielił Związkiowi Cukrowników b. Kongresówki kredytu w wysokości 2 i pół miliona złotych na termin półroczny. Ujawniona pożyczka przeznaczona zostanie dla plantatorów buraka cukrowego. (w)

Ruch strajkowy w zagłębiach

Sosnowiec, 15. 3. (PAT.) Sytuacja strajkowa w dniu dzisiejszym uległa tylko niewielkiej zmianie. Liczba dobrowolnie zgłaszających się do pracy wynosiła 1813 robotników, czyli o 200 więcej, niż w dniu wczorajszym. Kopalnia „Jowisz” pracuje w 100 proc., „Grodziec” w 70 proc., a „Saturn” w 50 proc.

Katowice, 15. 3. (PAT.) W wielu kopalniach i hutach odbyły się dzisiaj zebrania załogowe, na których omawiano sprawę proklamowanego na dzień jutrzejszy przez związki socjalistyczne strajku. Z powziętych rezolucyj wynika, że za strajkiem opowiedziały się rady załogowe tylko nielicznych przedsiębiorstw. Znaczna większość kopalni i hut do strajku się nie przyłączyła.

Z Sejmu

Obrazy nad projektem ustawy samorządowej

Warszawa, 16. 3. (Tel. wł.). — We wtorek obradowała sejmowa komisja administracyjna. Prowadzono dalszą dyskusję generalną nad projektem ustawy samorządowej. Przemawiało kilku posłów.

Posłowie: Bielecki, Piestrzyński, Wierczak i Dzierżawski z Klubu Narodowego wysunęli szereg argumentów przeciwko ustawie, oceniając projekt

pod kątem widzenia wsi, miasta, wychowania obywatelskiego i t. d.

Posel Kuzyk (Ukr.) żądał wyjątkowych ustaw dla województw południowo-wschodnich, któreby Rusinom oddały przewagę w samorządzie. Bardzo ostro replikował referent i wiceminister Korsak.

Na środę zapowiedziano rozpoczęcie dyskusji szczegółowej. (w)

Z obrad Senatu

Nowela emerytalna — Ustawa karno-skarbowa — Podwyższenie kosztów sądowych

Warszawa, 16. 3. (Tel. wł.). — Przez cały dzień wczorajszego obradował Senat. Rozprawy rozpoczęły się od obrad nad nowelą emerytalną, przeciwko której wystąpił z zastrzeżeniami senator Głabiński. Wszystkie jednak jego zastrzeżenia nie odniosły skutku. Ustawę przyjęto z pewnymi zmianami, które z rezultacie nie zmieniają istoty rzeczy.

Do ustawy karno-skarbowej zgłoszono 80 poprawek.

Przyjęto podwyższenie opłat stemplowych. Również przyjęto ustawę w sprawie dóbr skonfiskowanych przez rządy zaborcze. Na niewłaściwość tej ustawy wskazał senator Wasiutyński.

Przyjęto projekt ustawy o podwyższeniu kosztów sądowych na obszarze sądów apelacyjnych w byłym zaborze pruskim. Przeciwko projektowi wystąpił senator Kobyliński, jednakże, jak należało się spodziewać, bezskutecznie.

Omawiano poza tem szereg spraw innych, drobniejszych, nad którymi dziś, w środę, będą obradowały komisje. Następnego plenarnego posiedzenia Senatu odbędzie się dopiero w czwartek.

Ponieważ pierwotnie zapowiedziano posiedzenie Senatu na środę, przeto gdy dowiedziano się, że w środę plenarnego posiedzenia nie będzie, powstał dowcip ze Senat przyłączył się do środowego strajku generalnego. (w)

Bojowe cła niemieckie

Wyjątkowo wysokie stawki na import z Polski

Berlin, 15. 3. (Tel. wł.). Dzisiaj ogłoszone zostało w Reichsanzeiger rozporządzenie, według którego od 1-go kwietnia wchodzi w życie podwójna taryfa celna na zasadzie Notverordnung z dnia 18 stycznia r. b. Zwrócona ona jest przeciw Kanadzie i Polsce.

W stosunku do Polski taryfa obejmuje bez porównania więcej towarów, niż w stosunku do Kanady. Zasięg taryfy ma być jeszcze rozszerzony, o ile Polska nie zdecyduje się na ustępstwa w toczących się obecnie w Warszawie rokowaniach.

Taktyka niemiecka liczy najwyraźniej na znaną w sprawach niemieckich ustępliwość Warszawy. D.

Berlin, 15. 3. (PAT.) Ogłoszone rozporządzenie o zastosowaniu niemieckiej taryfy maksymalnej wobec Polski i Kanady składa się z 4 paragrafów. — Wśród nich w drugiej części par. 1.

wymienione są numery tych pozycji niemieckiej taryfy celnej, które w obrocie z Polską nie ulegną zmianie przy wprowadzeniu taryfy maksymalnej. — Par. 2. opiewa: Ulgi celne na podstawie uwag do nr. 30 i 39 pow. taryfy celnej nie mają znaleźć zastosowania do

plodów ziemnych i produktów przemysłowych pochodzenia polskiego. Par. 3. opiewa: Postanowienia umowy niemiecko-polskiej o G. Śląsku, podpisanej 15. 5. 1922 w Genewie oraz umowy, podpisanej między Niemcami i Polską 30. 12. 1924 r. w Gdańsku o ulgach w małym ruchu granicznym, nie ulegną zmianie. Par. 4: Rozporządzenie to wchodzi w życie z d. 1. 4. br. W tym samym dniu traci moc obowiązującą rozporządzenie o zmianach stawek celnych na płody ziemne i produkty przemysłowe pochodzenia polskiego z 2. 7. 1925 r. i 31. 8. 1925 r.

Przyjęcie francuskiego budżetu

Paryż, 15. 3. (Tel. wł.) Na posiedzeniu, które przeciągnęło się do późnej nocy, izba francuska przyjęła ostatecznie w całości tegoroczny budżet zamykający się ogólną sumą przeszło 14 miliardów złotych. Nowy budżet opracowany został tym razem na okres 9 miesięcy aż do końca roku bieżącego.

W najbliższych dniach wejdzie on pod obrady Senatu.

Z frontu chińsko-japońskiego

Szanghaj, 15. 3. (PAT.) Według doniesień z Manczuli zbuntowane oddziały wojsk chińskich skoncentrowały się obecnie w Dalainor i grożą ponownym zaatakowaniem Manczuli. — Przeciwko zbuntowanym wysłany został oddział straży kolejowej, pewna

część jednak tego oddziału przyłączyła się do zbuntowanych. Na polecenie konsula japońskiego ewakuowano dziś z tego okręgu do Charbina 70 osób, japońskich kobiet i dzieci.

Nankin, 15. 3. (PAT.) Wyleciały tu w powietrze 4 magazyny amunicji. Eksplozja czyniła wrażenie trzęsienia ziemi. O wywołanie eksplozji podejrzani są komuniści.

Atak nerwowy Hitlera

Berlin, 15. 3. (PAT.) Socjal-dem. „Presse-Dienst” donosi, że Hitler uległ wczoraj atakowi nerwowemu. Goebbels został natychmiast wezwany z Berlina do Monachjum, dokąd udał się samolotem.

Czy jesteś już członkiem T. C. L.? Jeśli nie, zapisz się zaraz w biurze T. C. L. przy ul. św. Marcina 37 albo w redakcji pisma naszego!

Z wędrówki po Łużycach

(Korespondencja własna).

Budziszyn, w marcu.

Łużyce pod względem językowym, terytorjalnym i religijnym są rozrwane na dwie części. Liczą około 150 tysięcy dusz. Słowiańskość ich jest najwidoczniejsza w okolicach katolickich.

Jestem w sercu katolickich Łużyc, w miejscowości odpustowej Rożancie. Okolica kompletnie łużycka. Jest to obok klasztoru Mar. Gwiazda pod Panieczkami, drugi samodzielny kościół w szeregu dziewięciu górnołużyckich parafii katolickich. Rożant jest prastarą odpustową miejscowością łużycką, tak słynną jak u nas Częstochowa. Wspaniała świątynia błyszczy wprost z czystości. Radośnie odzywają się w niej łużyckie głosy i uroczyste rozbrzmiewają dzwony z łużyckimi napisami. Dokoła łużycki rolnik uprawia słowiańską ziemię i przechowuje zwyczaje swych ojców. Wszędzie jeszcze zachowały się stroje narodowe i miejscowe zwyczaje, zwłaszcza przy urodzinach, zaślubinach i pogrzebach.

Robimy wycieczki do bliższej i dalszej okolicy i zapoznajemy się z tym malutkim-słowiańskim krajem. Jest on cichy i smutny, jak jego mieszkańcy. Tysiącletnia niewola uczyniła z nich ujarzmionych niewolników tam, gdzie niegdyś byli panami. Są oni dotknięci ogólnym kryzysem gospodarczym, ale nie narzekają. Pracują pilnie zarówno w urodzajniejszych południowych Łużycach, jak i w uboższej środkowej ich części, porosłej lasami i pokrytej piaszczystemi równinami. Tutaj dopiero możemy zrozumieć, dlaczego Łużyczanin zachował swą odrębność. Jest to bowiem zapadły kąt, oddalony od ruchu handlowego, którego mieszkańcy w pocie czoła pracują na kawałek codziennego chleba. Niemiec tu nie przyjdzie, bo spienicza tu nie kwitnie. Zjawi się chyba tylko przypadkiem jako komiwojażer albo żebrak. Takie zapadłe wsie jak Łuczko i Sprjowie nikogo nie pociągają. A przecież tyle mają ciekawego materiału dla słowiańskiego folkloru. I tu bije prawdziwe łużyckie serce, które poznać możemy również w typowym Bluniu, dokąd przybyliśmy przez Kulow i wojerdzkie lasy. Tu zachował się do dnia dzisiejszego strój łużyckich ewangelików i narzecz, które miało się stać literackim językiem Łużyczan. Na miejscowym cmentarzu kamienne nagrobki świadczą, że Łużyczanie byli tu żywiołem tubylczym, lecz szkoła i starożytny kościółek są już ziemne i niemieckie w dalszym ciągu.

Jedziemy pociągiem przez monotonną okolicę. Wszędzie równina, sosnowe lasy i piasek. Jesteśmy w dolnych Łużycach. Atmosfera jest już zupełnie inna. Daremnie staramy się usłyszeć słowiańską mowę. Wreszcie na jednej ze stacyj wsiada kilka starszych kobiet w pięknych strojach narodowych, zupełnie ciemnych. Mówią narzeczem dolno-łużyckim. Ale jest to już jakaś mieszanina niemiecko-słowiańska. „Ganz genau, bestimt, sichr, gut, schlecht” stale słychać w ich rozmowie. Wreszcie żegnają się słowami „gutn Tag i auf wiedersehn”. Nie wierzę własnym uszom. Gdy przed wojną byłem po raz pierwszy w tych okolicach, język tutejszy był znacznie czystszy, a na przywitanie lub pożegnanie słyssało się wyłącznie starodawne łużyckie pozdrowienia. Dzisiejszy stan jest zgubnym wpływem miasta Chocieburza, który jest ośrodkiem całych dolnych Łużyc. Miejscowi działacze objaśniali mi, że rozkładowy wpływ na miejscową ludność posiada tamtejsza niemiecka atmosfera przemysłowa. Łużyczanie idą za

